

Kis magyar Madison Avenue

2014 október 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nincs olyan kritika Kötter Tamás könyvéről, amelyben ne hasonlítaná a szerző Ellis vagy Michel Houellebecq témáihoz és stílusához a Rablóhalak vonalát.

Kötter Tamás Rablóhalak című novelláskötetéről

Ezt a pontot kipipálva következik annak említése, hogy az író ügyvédként maga is a „rablóhalak” világában dolgozik, a Kötter Tamás csak írói álnév, az arcát csak azért vállalja, hogy irigykedjenek rá, és inkább választaná a Porschéjét, mint az irodalmat. Ez elég alapot ad ahhoz, hogy komolyan vegyük a szöveget, és teljes kétségbeeséssel adjuk át magunkat annak a világnak, amiről sejtjük ugyan, hogy létezik, de mindvégig megpróbálunk reménykedni, hogy talán mégsem.^[1]

A Kispál és a Borz *Etetés* című számában már 2003-ban valami olyamiről van szó, mint Kötter prózájában: „*Kiskosztüm vagy öltöny/Mindegy csak ne csöpögjön/A véred a k?re a /Munkahelyi mili?be/ Hivat a f?nök:/ -Mi van veled?/-Semmi csak a szívem beteg/Illetve mintha nem is lenne*”. Nagyjából erről van itt is szó: önmaguktól elszakadt emberek, szinte vágyak és valódi érzések nélkül, szép testek, jachtok, autók, menő helyek és mindezek alapjának: a pénznek a b?vületében. További hangolódásnak érdemes belenézni a *Mad Men* című sorozatba – aki akár egy részt is látott belőle, annak vannak elképzelései, hogy milyen világot adaptál novelláiba az író. Lehet, hogy kívülről tisztes családapa, de biztos, hogy egy lecsúszott „félm?vésszel” csalja a csinos feleségét, és hasonló sablonok bukkannak fel a könyvben is. A titkárnők és a gyakornokok az ügyvédi irodákban és a multiknál mind könnyű prédák, akik bármire hajlandók az elrelépés reményében, de még egy koktéllért is egy menő helyen. Minden nő és férfi a végtelenségig megalázható és kihasználható ebben a világban, de hogyan is ne lennének azok, amikor valójában fogalmuk sincs arról, hogyan lehet olyasféle életet élni, amit a rablóhalak óceánján kívül tartalmasnak hívunk.

Kötter Tamás szövegének kötőanyaga a redundancia, a novellák minden eleme ugyanaz, csak különböző variációkban: a f?szereplők, a mellékszereplők, a médiaszereplők, a helyszínek. Ennek több funkciója van, végtelenül egyszerően kezelhetővé válik az amúgy misztikusan bonyolult világ, ugyanakkor ennek az életstílusnak a kilátástalanságát is érzékelteti, az üresség körforgalmában ragadni egy Porschében. Tizennégy novella, tizennégy idézet a novellák elején. Finnyáskodás nélküli válogatás, találunk köztük Pál Feri-idézetet, Akkedzet Phiait, személyes kedvencem pedig egy Startapró-hirdetés: „*Fiatal, csinos, kedves diáklány keres szabadidő kellemes eltöltéséhez nagyvonalú urat, aki segítené életminősége javításában! Várom bemutatkozó leveled elképzeléseiddel! Minden lehetőségre nyitott vagyok, e-mailben megbeszéljük! Szandra21@hotmail.com. Köszönöm! Szandra*” (129. oldal).

Az e-mail cím egyből aláhúzza az életszerőséget, mintha csak az életszagúságot akarná érzékeltetni: Szandra létezik, és ami megdöbbenő számomra, hogy egy rózsaszín, „Real life” feliratú, a leírás szerint a végtelenségig ízléstelen pólóban is tud érvényesülni.

A redundancia nem tolaikodó, annak ellenére, hogy egyetemi éveink partijainak fellengzősebb, másnapos elmesélésre emlékeztet: „*Mindenesetre – mivel a másik asszisztens sem csúnya, s?t kifejezetten aranyos, bár ahhoz, akivel smároltam vagy csak szerettem volna smárolni, nem mérhet? – közéljük állók és átfogom a derekukat. Az, amelyikkel talán smároltam vagy csak szerettem volna smárolni, kicsit elhúzódik t?lem, és amikor közel akarom húzni magamhoz, nem engedi, megfeszíti csíp?jét.*” (149. oldal) Mert már arra is minek emlékezni, hogy kivel smároltam, vagy kivel nem.

Ezzel az egyes szám első személyű mondattal pedig maga a narratíva is megfogható. Egyetlen novella sem ír le kívülről semmit, minden egyes mozzanat a szereplők által átélte és valódi. Minden az egyéni szűrkön át válik fontossá vagy irrelevánssá, ugyanakkor minden novellában érezni azt a központi szervezőerőt, ami az író nagyon is erős véleményén, és nagyon szilárd világvégén alakul. A hangvétel és a felütés minden novellában ugyanaz, senki sem hiszi, hogy reális a lázadás lehetősége, minden reménykedés végén ott van az, hogy vagy maga az elbeszélő, vagy akikkel kapcsolatba kerül, képtelen arra, hogy meglepje önmagát. Ezért nincs csattanó sem, a narratíva a monotonitásba fullad, minden szereplő hangvétele ugyanolyan, marad az ignorancia. Némelyik novella egyértelműen csak belső gondolatok kivetülése, némelyik olyan, mint egy hosszas elbeszélés egy bizalmas barátal. Ugyanaz a szájíz, különféle pozícióban lévő szereplők szájából. Irodalmi értéke éppen abban rejlik, hogy a hétköznapi nyelvezetet teszi időtállóvá, melyek kimerevített pillanatképek társadalmunk egy rétegének életéből, ezt

a nyelvet ismerjük meg valaki olyan szájából, aki beszéli, és közvetíteni is tudja.

Rövid könyvajánlómat azzal zárom, hogy nem ajánlom senkinek, aki Magyarországon ügyvédként akar dolgozni, aki meg akar gazdagodni, aki multinál akar dolgozni, aki az Instant vécéjében akar (illetve nem is akar) orális szexben részesíteni egy csatakrészeg bölcsészt. Senkinek, aki nem érzi elég stabilnak az identitását, különben csak egy Houellebecq-olvasás utáni érzéshez hasonló kielégületlenség marad bennünk, utána nem lesz az a Coelho-kötet, ami az instabil olvasóban helyre teszi a világba vetett bizalmat. Bátorság kell hozzá, hogy a hétköznapi ember békés, posványos holtágaiból kiússunk a nyílt vízbe. Olyan lesz ez, mint szakadt Lacoste cip?ben beszállni egy Jaguárba, Alfa Romeóba, Porschéba, Mercedesbe, Audiba, Bentleybe, BMW-be vagy Maseratiba.

Kötter Tamás: *Rablóhalak*.

Kalligram Könyvkiadó, 2013, 300 oldal.

[1] <http://magyarnarancs.hu/konyv/capzas-kotter-tamas-rablohalak-89202>]]>
<http://mno.hu/grund/rablohalak-kegyetlen-novellak-a-pesti-elitrol-1201505>]]>
<http://www.ujkonyvpiac.hu/index.php/pavelolv/item/558-kotter-tamas-rablohalak>]]>
http://divany.hu/stilfuresz/2013/12/28/mindenkeppen_a_porschemat_valasztom/

<http://kuk.btk.ppke.hu> - Bedi Cecília

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

